

Vejledende retningslinjer for sagsbehandling vedr. studerende med funktionsnedsættelse

Til studienævn og ansatte på Københavns Universitet

Indhold

Hvornår er der tale om en funktionsnedsættelse?	3
Forskelsbehandlingslovens betydning for behandlingen af dispensationssager fra studerende med funktionsnedsættelse	4
Forvaltningslovens regler	5
Dispensation fra studieaktivitetskrav	5
Ansøgning om særlige prøvevilkår	6
Vejledende praksis ved hele uddannelsesforløb	7
Vejledende praksis ved tværfakultære uddannelser, tilvalg og gymnasierettet sidefag	8
Dokumentation af funktionsnedsættelse	8
Læs mere om love og regler	10

Vejledende retningslinjer for sagsbehandling, der vedrører studerende med funktionsnedsættelse på Københavns Universitet

Denne folder er et forsøg på at samle vejledende retningslinjer, der er relevante i sager, som vedrører studerende med funktionsnedsættelse. Folderen er tænkt som et supplement til *Guide om love, regler og sagsbehandling, der vedrører studerende med funktionsnedsættelse*. Hvor guiden giver tips til, hvordan man vurderer en sag og oplister love og regler på området, så fokuserer denne folder i højere grad på vejledende praksis i vurderinger og afgørelser.

Strategi for understøttelse af studerende med funktionsnedsættelse på Københavns Universitet

Mål 5: *Københavns Universitet vil sikre ligebehandling og fælles retningslinjer i sagsbehandling og afgørelser, der vedrører studerende med funktionsnedsættelse*

Målet med denne folder er således at opstille juridiske rammer og fælles praksis for studienævnenes behandling af dispensationsansøgningerne med henblik på at understøtte studienævnenes arbejde. Forhåbentligt vil folderen bidrage til en hurtigere og smidigere sagsbehandling, ligesom den kan bidrage til, at lignende sager får det samme udfald. De vejledende retningslinjer ændrer ikke på kompetencefordelingen ved behandlingen af dispensationssagerne. Eksempler, som er oplistet i denne folder, kan aldrig blive udtømmende. De skal derfor netop læses som eksempler, der kan inspirere og understøtte universitetets mål om at sikre ligebehandling i sagsbehandling og afgørelser, der vedrører studerende med funktionsnedsættelse.

Hvornår er der tale om en funktionsnedsættelse?

I FN's Handicapkonventions artikel 1 er et handicap defineret som en langvarig fysisk, psykisk, intellektuel eller sensorisk funktionsnedsættelse, som i samspil med forskellige barrierer kan betyde, at en person med et handicap kan være forhindret i fuldt og effektivt at deltage i samfundslivet på lige fod med andre

En funktionsnedsættelse kan være midlertidig eller permanent.

Forskelsbehandlingslovens betydning for behandlingen af dispensationsansøgninger fra studerende med funktionsnedsættelse

I forskelsbehandlingsloven findes følgende bestemmelser:

§ 1, stk. 2. *Der foreligger direkte forskelsbehandling, når en person på grund af race, hudfarve, religion eller tro, politisk anskuelse, seksuel orientering, alder, handicap eller national, social eller etnisk oprindelse behandles ringere end en anden bliver, er blevet eller ville blive behandlet i en tilsvarende situation.*

§ 1, stk. 3. *Der foreligger indirekte forskelsbehandling, når en bestemmelse, et kriterium eller en praksis, der tilsyneladende er neutral, vil stille personer af en bestemt race, hudfarve, religion eller tro, politisk anskuelse, seksuel orientering eller national, social eller etnisk oprindelse eller med en bestemt alder eller med handicap ringere end andre personer, medmindre den pågældende bestemmelse, betingelse eller praksis er objektivt begrundet i et sagligt formål og midlerne til at opfylde det er hensigtsmæssige og nødvendige, jf. dog § 2 a.*

§ 2a: Arbejdsgiveren skal træffe de foranstaltninger, der er hensigtsmæssige i betragtning af de konkrete behov for at give en person med handicap adgang til beskæftigelse, til at udøve beskæftigelse eller have fremgang i beskæftigelse, eller for at give en person med handicap adgang til uddannelse. Dette gælder dog ikke, hvis arbejdsgiveren derved pålægges en uforholdsmæssig stor byrde. Lettes denne byrde i tilstrækkeligt omfang gennem offentlige foranstaltninger, anses byrden ikke for at være uforholdsmæssig stor.

§ 3. En arbejdsgiver må ikke forskelsbehandle ansatte, for så vidt angår adgang til erhvervsvejledning, erhvervsuddannelse, erhvervs-mæssig videreuddannelse og omskoling.

Stk. 2. Forbuddet mod forskelsbehandling gælder tillige enhver, der driver vejlednings- og uddannelsesvirksomhed som nævnt i stk. 1, og enhver, der anviser beskæftigelse.

Det følger således af forskelsbehandlingsloven, at universitetet er forpligtet til at træffe hensigtsmæssige foranstaltninger, således at personer med handicap ligestilles med øvrige studerende i muligheden for via uddannelsen at få adgang til beskæftigelse. Dette gælder dog ikke, hvis det vil kræve en uforholdsmæssig stor byrde.

Disse krav gælder overordnet i forhold til både undervisningsforløb og prøveforløb for studerende med funktionsnedsættelse. Kravene medfører imidlertid ikke, at studerende med funktionsnedsættelse kan undlade at opfylde de faglige krav på uddannelsen for at opnå en bachelor- eller kandidatgrad.

I forhold til behandlingen af dispensationsansøgninger, er det særligt i forhold til ansøgninger om særlige prøvevilkår, at der skal være opmærksomhed på forskelsbehandlingslovens krav. Ved spørgsmålet om ressourceforbruget ved et særligt prøvevilkår kan betragtes som uforholdsmæssigt stort, er det vurderingen, at der skal være tale om et betydeligt ressourceforbrug for at kunne give grundlag for afslag til en konkret studerende. Eksempelvis kan det generelt ikke ses at være en uforholdsmæssig byrde at tilrettelægge en prøve i et særskilt lokale/enprøve til en enkelt studerende, medmindre den konkrete prøveform medfører særligt ressourceforbrug.

Det skal dog også bemærkes, at den studerende ikke kan ses at have ret til en bestemt afhjælpning i forhold til en funktionsnedsættelse, hvis universitetet kan tilbyde en alternativ afhjælpning, der med udgangspunkt i den studerendes konkrete behov vurderes at kunne ligestille den studerende med funktionsnedsættelse med øvrige studerende på uddannelsen. Eksempelvis kan der efter en konkret vurdering af oplysningerne og dokumentationen i en sag gives tilbud om at afholde prøve i et lokale med et mindre antal studerende.

Som anført ovenfor stiller forskelsbehandlingsloven overordnede krav til universitetets behandling af studerende med funktionsnedsættelse. Det betyder dels, at regler fastsat af universitetet skal respektere de regler og grundprincipper, der er knæsat i forskelsbehandlingsloven, dels at universitetet skal træffe afgørelser, der er i overensstemmelse med disse.

Uddannelses- og Forskningsstyrelsens hyrdebrev og tjekliste

Uddannelses- og Forskningsstyrelsen har i hyrdebrev og tjekliste af 7. maj 2020 meddelt deres fortolkninger af forskelsbehandlingslovens principper. De har i hyrdebrevet henstillet, at institutionerne indretter deres procedurer for tildeling af særlige prøvevilkår således, at institutionen selv tager initiativ til at tildele særlige prøvevilkår til studerende med en funktionsnedsættelse eller et handicap, fra det øjeblik institutionen gøres bekendt med den studerendes funktionsnedsættelse/handicap.

På baggrund af møde med styrelsen den 28. januar 2021 vedr. fortolkning af hyrdebrevet er det KU's vurdering, at universitetet ikke skal videresende den studerendes personfølsomme oplysninger om

funktionsnedsættelse fra optagelses- eller SPS- sager til de enheder, der behandler dispensationsansøgninger vedrørende særlige prøvevilkår. Universitetets initiativforpligtelse påbegyndes derfor som udgangspunkt først, når den studerende selv søger om særlige prøvevilkår.

Der skal dog også være opmærksomhed på at informere om muligheden for at søge om særlige prøvevilkår, hvis den studerende, eventuelt i forbindelse med anden dispensationssag, oplyser om sin funktionsnedsættelse. Fra dette tidspunkt bør det undersøges, om den studerende har en funktionsnedsættelse, der har en betydning for den studerendes studieforløb, eventuelt ved at opfordre den studerende til at indhente lægelig dokumentation og vurdering af den studerendes funktionsnedsættelse, så der hurtigst muligt kan tages stilling til, hvordan funktionsnedsættelsen påvirker studieforløbet, og hvilke tilpasningsmuligheder, vi vil kunne tilbyde på KU.

Hvis der burde være informeret om mulighed for tilpasninger i forbindelse med en tidligere dispensationssag, skal der foretages en vurdering og opfølgning af, om den studerende kunne have opnået tilpasninger eksempelvis særlige prøvevilkår på et tidligere tidspunkt. Hvis det er tilfældet, vil prøvoforsøg ikke være brugt, hvis den manglende beståelse af prøven er afstedkommet af manglende tilpasninger.

Det er desuden et krav, at universitetet kan dokumentere, at alle tilpasninger, den studerende har ansøgt om, er overvejet i forhold til den konkrete studerende. Hvis den studerende allerede får en form for tilpasning for sin funktionsnedsættelse, eksempelvis SPS, kan det indgå i vurderingen af sagen. Men det udelukker ikke, at der også kan suppleres med en anden form for tilpasning. Hensigten er, at tilpasningen samlet set og med udgangspunkt i den studerendes konkrete behov skal ligestille den studerende med andre studerende.

Ved behandlingen af de konkrete dispensationsansøgninger er det reglerne på uddannelsesområdet, der udgør den indholdsmæssige hjemmel for afgørelsen. Det er eksempelvis eksamensbekendtgørelsens § 7, der udgør hjemlen til tilbud om særlige prøvevilkår. Det er også denne bestemmelse, der skal henvises til, hvis det vurderes, at der ikke kan gives tilbud om et ansøgt særligt prøvevilkår, på grund af at prøvens niveau vil sænkes.

Universitetet skal ikke i alle dispensationsafgørelser til studerende med funktionsnedsættelse begrunde, at afslaget ikke medfører forskelsbehandling i forhold til de øvrige studerende på uddannelsen med henvisning til forskelsbehandlingslovens regler. Det vil som udgangspunkt alene være relevant at forholde sig nærmere til forskelsbehandlingsloven i en afgørelse, hvis den studerende påberåber sig forskelsbehandling eksempelvis i en klage.

Afgørelsen til den studerende skal som ovenfor nævnt redegøre for, at alle ansøgte tilpasninger er overvejet samt give en forklaring på, hvorfor det ansøgte ikke kan tildeles, eksempelvis hvorfor prøvens niveau sænkes, hvis prøveformen ændres.

Forvaltningslovens regler

Ved behandlingen af dispensationsansøgninger fra studerende med funktionsnedsættelse, skal der som ved behandlingen af andre dispensationsansøgninger være opmærksomhed på forvaltningslovens regler og grundsætninger. Eksempelvis skal det sikres, at sagen er tilstrækkeligt oplyst, inden der træffes afgørelse, ligesom der i den enkelte sag skal foretages en konkret skønsmæssig vurdering af de oplyste forhold i sagen, så skønnet ikke sættes under en regel.

Dispensation fra studieaktivitetskrav

Eksamensbekendtgørelsen § 20 beskriver universitetets mulighed for at fastsætte studieaktivitetskrav. Stk.3 præciserer muligheden for dispensation for studerende med funktionsnedsættelse: *”Universitetet kan dispensere fra et studieaktivitetskrav (...) hvis der foreligger usædvanlige forhold, herunder funktionsnedsættelse.”*

KU har formuleret vejledende retningslinjer for dispensation fra studieaktivitetskrav, forstået som førsteårsprøvekravet, løbende studieaktivitetskrav og maksimale studietider. Der findes et længere sagsnotat om emnet på [KUnet](#). I notatet vurderes det, at studerende med funktionsnedsættelse har mulighed for at søge om dispensation for alle tre typer af studieaktivitetskrav, da disse studerende vurderes at være omfattet af begrebet om usædvanlige forhold. Nedenfor er gengivet retningslinjer fra sagsnotatet, som vedrører studerende med funktionsnedsættelse.

Vejledende retningslinjer for, hvornår der kan gives dispensation:

- Studerende med funktionsnedsættelse: Er specifikt nævnt i eksamensbekendtgørelsens § 20, stk. 3 og vurderes at være omfattet af begrebet usædvanlige forhold. Det afhænger af en konkret vurdering af funktionsnedsættelsens karakter og varighed, om funktionsnedsættelsen kan give grundlag for en dispensation.
- Kroniske funktionsnedsættelser eller funktionsnedsættelser, der vurderes at have en varighed for hele uddannelsesforløbet, vil kunne give dispensation til nedsættelse af både førsteårsprøvekrav, løbende studieaktivitetskrav og maksimale studietider, og det vil være hensigtsmæssigt, at der gives dispensation til et alternativt studieforløb for hele uddannelsen. Det skal vurderes, om funktionsnedsættelsen medfører, at den studerende ikke vil kunne bestå 45 ECTS-point årligt og gennemføre uddannelsen inden for den maksimale studietid, da den studerende ikke vil kunne indhente forsinkelser senere på uddannelsen.
- Funktionsnedsættelser af midlertidig karakter må vurderes som dokumenteret sygdom hos den studerende selv
- Hvis den studerende søger dispensation på forhånd i forhold til studieårets studieaktivitetskrav, må karakteren og varigheden af sygdommen vurderes. Det må endvidere indgå i vurderingen, at den studerende reelt har to år til at bestå 45 ECTS-point (eller det akkumulerede antal ECTS-point), inden den studerende udskrives, se bemærkninger ovenfor i afsnittet om det løbende studieaktivitetskrav. Hvis sygdommen derfor vurderes at være af kortere varighed eller giver den studerende mulighed for at læse på deltid, vil den studerende have mulighed for at leve op til studieaktivitetskravet, inden den studerende risikerer udskrivning fra uddannelsen.
- Hvis den studerende søger dispensation på det tidspunkt, hvor den studerende har modtaget varsel om at bestå 45 ECTS-point pr. studieår, må det konkret vurderes, om den studerende har mulighed for at bestå studieaktivitetskravets akkumulerede ECTS-point inden for det næste studieår.

Særligt vedr. maksimale studietider for studerende med funktionsnedsættelse

Ved behandlingen af dispensationsansøgningen indgår en vurdering af det usædvanlige forhold, som kan give grundlag for dispensation. Det vurderes dog også, at det må indgå i vurderingen, om den studerende har mulighed for at gennemføre uddannelsen inden for et rimeligt tidsforløb – ellers må det skønnes at den studerende ikke er studieegnet. Det er særligt relevant i sager, hvor den studerende allerede har modtaget en eller flere dispensationer fra de maksimale studietider.

Ombudsmanden har i udtalelse af 15. januar 2008 udtalt, at der ikke kan stilles krav om, at der skal foreligge aktuelle eller nye usædvanlige forhold ved enhver ny ansøgning om yderligere eksamensforsøg. Det tilsvarende må være tilfældet ved dispensationsansøgninger vedr. studieaktivitetskrav. Ombudsmanden bemærker dog også, at studerende hvis studieforløb er præget af kronisk usædvanlige forhold, ikke automatisk har krav på fortløbende og ubegrænset antal dispensationer. Hvor mange dispensationer, et studieforløb præget af kronisk usædvanlige forhold bør give anledning til, er efter ombudsmandens opfattelse en konkret, individuel vurdering af samtlige omstændigheder i sagen, herunder årsagen til det kronisk usædvanlige forhold, det tidsmæssige forløb mv.

Der skal i denne type afgørelser derfor være stort fokus på, at begrundelsen kommer omkring samtlige forhold i sagen, således at det fremgår klart hvilke konkrete forhold, der er lagt vægt på i sagen.

Ansøgning om særlige prøvevilkår

Muligheden for at ansøge om særlige prøvevilkår for studerende med en funktionsnedsættelse er beskrevet i Eksamensbekendtgørelsen § 7: *Universitetet kan tilbyde særlige prøvevilkår til studerende med fysisk eller psykisk funktionsnedsættelse (...), når universitetet vurderer, at det er nødvendigt for at ligestille disse studerende med andre i prøvesituationen. Det er en forudsætning, at der med tilbuddet ikke sker en ændring af prøvens niveau.*

Hvis den studerende allerede får en form for tilpasning for sin funktionsnedsættelse, skal det indgå i vurderingen af sagen. Men det udelukker ikke, at der også kan suppleres med særlige prøvevilkår. Hensigten er, at tilpasningen samlet set skal ligestille den studerende med andre studerende.

Hvem søger typisk om særlige prøvevilkår?

- Studerende med ordblindhed
- Studerende med psykiske funktionsnedsættelser
- Studerende med fysiske funktionsnedsættelser

Derudover er der en lang række mindre grupper, fx studerende med talblindhed.

Vejledende retningslinjer for, hvornår der kan tilbydes særlige prøvevilkår:

Der har hidtil været store forskelle på, hvordan fakulteter og institutter rundt omkring på KU har vurderet grader af funktionsnedsættelse. For at sikre ligebehandling er der formuleret følgende vejledende retningslinjer. Bemærk at retningslinjer og procentsatser skal læses som et udgangspunkt for en konkret individuel vurdering:

- Når prøvens niveau ikke ændres
- Når ændringen ikke belaster KU i et urimeligt omfang for så vidt angår de menneskelige og økonomiske ressourcer
- Ordblindhed: Som udgangspunkt gives der 25 % ekstra tid til skriftlige prøver og 25 % ekstra forberedelsestid ved mundtlige prøver. Hvis der foreligger en udredning fra en anerkendt institution med speciale i ordblindhed skal anbefalingerne indgå i vurderingen. Det skal fremgå af afgørelsen, hvordan anbefalingerne er vægtet ved afgørelsen.

Vejledende retningslinjer for, hvornår der ikke kan tilbydes særlige prøvevilkår:

- Hvis den studerende stilles bedre end andre studerende ved at få særlige prøvevilkår
- Hvis der ikke foreligger dokumentation

- Tilstande eller sygdomme, der ikke kan siges at være tilstrækkeligt indgribende i den studerendes situation, fx skriveblokering og velbehandlet diabetes
- Hvis funktionsnedsættelsen ikke påvirker de evner, der skal bruges til prøven.
- Hvis funktionsnedsættelsen ikke stiller den studerende ringere ved prøven end andre studerende
- Hvis der sker en ændring af prøvens niveau
- Hvis den studerende allerede er kompenseret i rimeligt omfang via SPS-ordningen

Muligheder for ændring af prøvevilkår

Den rette ændring af prøvevilkårene (tilpasning til funktionsnedsættelsen) afhænger af, hvilken kompetenceprofil der er på den enkelte uddannelse og faglige mål for det enkelte fag. Det afhænger også af funktionsnedsættelsen og omfanget af den.

Universitetet må gerne være kreativ i sine løsninger og overveje forskellige muligheder såsom prøveform (mundtlig/skriftlig, gruppe/individuel, hjælpemidler), tid (varighed, tidspunkt på dagen/ugen) eller sted (KU/hjemme, storrum/lille lokale) ved prøven. Universitetet skal overveje, at en løsning kan danne præcedens.

Hvis en regel eller praksis stiller en studerende med funktionsnedsættelse ringere end andre studerende, skal I vurdere, om opretholdelse af reglen eller praksis er nødvendig for at opnå formålet (en sagligheds- og proportionalitetsvurdering). Det skal således overvejes, om det samme formål kan opnås på andre måder, så den studerende med funktionsnedsættelse ikke stilles ringere.

For at sikre en hurtig og præcis afklaring af en rimelig ændring eller tilpasning af prøvevilkårene, kan det overvejes at ringe den studerende op eller at afholde et møde, hvor behov og muligheder drøftes. En mundtlig dialog kan ofte reducere antallet af henvendelser og ansøgninger frem og tilbage mellem universitetet og den studerende og dermed lette processen for begge parter.

Vejledende praksis ved længere forløb eller hele uddannelsesforløb

Ved kroniske funktionsnedsættelser er udgangspunktet, at der skal gives dispensationer til hele uddannelsesforløbet. Studienævnet skal således vurdere om den studerende kan få særlige prøvevilkår i forhold til alle prøver på uddannelsen. Det skal overvejes, om det er mest hensigtsmæssigt i forhold til den konkrete uddannelse, om afgørelsen indeholder vurderinger i forhold til alle fag eller om den studerendes sag tages op undervejs i uddannelsen.

Afgørelsen til den studerende skal således forholde sig til prøveformerne for uddannelsens obligatoriske fag samt til de mest anvendte prøveformer for de valgfag, der henhører til uddannelsen. Da der på nogle uddannelser kan være mange valgfag med helt specifikke prøveformer, kan der være behov for at studienævnet i forbindelse med den studerendes valg af disse valgfag vurderer muligheden for særlige prøvevilkår. Følgende tre punkter bør derfor formidles i studienævnets første afgørelse i et vejledende afsnit:

- Når den studerende har valgt et valgfag med en prøveform, der ikke er omfattet af afgørelsen skal den studerende tage kontakt til fakultetet for at den studerendes behov for særlige prøvevilkår til prøven i valgfaget kan blive afklaret. Den studerende behøver ikke sende dokumentation for funktionsnedsættelsen igen.

- Hvis den studerende får valgt et valgfag, hvor det ikke er muligt at tilbyde den studerende de ønskede særlige prøvevilkår, er det vurderingen, at den studerende skal have mulighed for at blive afmeldt valgfaget igen.
- Hvis den studerende ønsker at tage valgfag fra en anden uddannelse eller fakultet, vil det være studienævnet, hvor valgfaget henhører, der skal afgøre, om den studerende kan få særlige prøvevilkår. Den studerende skal i det tilfælde søge om dispensation igennem det andet studienævn.

Det vil desuden være hensigtsmæssigt, at fakultetet sender orienteringsmails herom til de studerende med funktionsnedsættelse efter hver tilmeldingsperiode til valgfag.

Hvis den studerende kun søger dispensation for et enkelt semester, skal den studerende oplyses om muligheden for at søge dispensation for hele uddannelsesforløbet.

Ved funktionsnedsættelser, der kan være af længere varighed som eksempelvis psykiske funktionsnedsættelser som angst eller depression, afhænger det af en vurdering af lægeerklæringens eller anden tilsvarende dokumentations prognose for sygdommen, hvor lang en periode, der kan gives dispensation til særlige prøvevilkår. Det vil således ikke være muligt at have en praksis, hvor de studerende skal søge om dispensation hvert semester.

Det skal fremgå af afgørelsen, at den studerende har mulighed for at søge om særlige prøvevilkår igen, hvis de efter afslutning af perioden fortsat har en funktionsnedsættelse. Det er muligt at stille krav om en ny lægeerklæring med en ny prognose for funktionsnedsættelsen, hvis den studerende søger om særlige prøvevilkår igen.

Tillægsdispensationer - en eller flere dispensationer?

Det er en stor fordel for både den studerende og universitetet, hvis studienævnet løbende vurderer, om der er dispensationer, som hænger sammen, og hvor man derfor bør give flere dispensationer, hvis det er relevant. Dette er særligt oplagt, hvis der er tale om længerevarende eller kroniske funktionsnedsættelser.

Typiske områder med sammenhæng:

- Kroniske funktionsnedsættelser eller funktionsnedsættelser, der vurderes at have en varighed for hele uddannelsesforløbet, vil kunne give dispensation til nedsættelse af både førsteårsprøvekrav, løbende studieaktivitetskrav og maksimale studietider. Det vil være hensigtsmæssigt, at der gives dispensation til et alternativt studieforbøb for hele uddannelsen. Det skal vurderes, om funktionsnedsættelsen medfører, at den studerende ikke vil kunne bestå 45 ECTS-point årligt og gennemføre uddannelsen inden for den maksimale studietid, da den studerende ikke vil kunne indhente forsinkelser senere på uddannelsen.

Vejledende praksis ved tværfakultære uddannelser, tilvalg og gymnasierettet sidefag

Som hovedregel følger ansøgning og afgørelse den studerendes indskrivning. Det betyder, at det er hjemmestudienævnet, som træffer afgørelse i ansøgninger om dispensation.

Hvis den studerende har en separat indskrivning på et tilvalgsfag eller et gymnasierettet sidefag, så er det studienævnet på tilvalgsfaget eller sidefaget, som træffer afgørelse.

Det er vigtigt at studienævnene taler sammen, når den studerende er indskrevet på flere fakulteter på samme tid, så der tilstræbes en vis koordinering og sammenhæng i de dispensationssager, som den studerende får vurderet.

Dokumentation af funktionsnedsættelse

Hvis den studerende ønsker, at der tages hensyn til en funktionsnedsættelse, skal den studerende dokumentere funktionsnedsættelsen i forbindelse med en ansøgning om dispensation eller særlige prøvevilkår. Desuden skal den studerende dokumentere funktionsnedsættelse ved ansøgning om SPS-hjælpe midler (Studiestøtte & Studiemiljø / fællesadministrationen), ekstra SU-klip pga. forsinkelse (Studiestøtte & Studiemiljø/ fællesadministrationen) og ved ansøgning om handicaptillæg (Uddannelses- og Forskningsstyrelsen). Det er således svært at undgå, at studerende skal dokumentere funktionsnedsættelse i forbindelse med ansøgninger flere steder på KU, da det vil være forskellige forhold, som den studerende skal dokumentere. Nedenfor er det alligevel forsøgt at formulere vejledende retningslinjer for krav til dokumentationen, så den studerende så vidt muligt kan genbruge dokumentationen.

Krav til dokumentation internt på Københavns Universitet

Dokumentation for en funktionsnedsættelse vil typisk være en lægeerklæring, men også andre erklæringer kan bruges som dokumentation – se listen herunder.

Styrelsen har i forbindelse med tidligere afgørelser bemærket, at afleveringen af en lægeerklæring ikke er ensbetydende med, at den studerende automatisk tildes en dispensation. Universitetet træffer i hvert enkelt tilfælde afgørelse om, hvorvidt en ansøgning om dispensation – på baggrund af den fremlagte lægeerklæring – skal imødekommes. Der skal dog være fokus på, at det følger af ombudsmandens praksis, at der er skærpede krav til begrundelser, hvor en lægeerklæring eller en tilsvarende dokumentation tilsidesættes.

Universitetets afgørelse træffes på baggrund af de konkrete omstændigheder og i overensstemmelse med universitetets praksis.

- Lægeerklæring: Skal som hovedregel indeholde lægens vurdering af, hvordan sygdommen eller funktionsnedsættelsen påvirker den studerendes evne til at studere, herunder en tidsangivelse for, hvornår sygdommen eller funktionsnedsættelsen indtraf og en prognose for varigheden.
- Særligt vedr. stress: Hvis den studerende angiver stress som begrundelse, må det afhænge af en konkret vurdering af dokumentationen, om den studerendes situation kan karakteriseres som et midlertidigt sygdomsforløb, eller er af en mere længerevarende og alvorlig karakter. Da alle studerende oplever en form for stress under deres uddannelsesforløb, særligt i forbindelse med prøver, må der endvidere være en grad af stress, der må betegnes som sædvanligt under et uddannelsesforløb. Det vurderes derfor, at det ikke er tilstrækkelig dokumentation for et sygdomsbetegnet stressforløb, at den studerende fremsender en lægeerklæring, der alene indeholder oplysninger om, at den studerende har oplyst, at vedkommende føler sig stresset.
- Udtalelse fra psykolog: Udtalelser fra autoriserede psykologer kan bruges som dokumentation af psykiske funktionsnedsættelser. Undtaget herfor er SU- og SPS-området, hvor der også skal foreligge lægefaglig dokumentation. Udtalelser skal så vidt muligt indeholde psykologens vurdering af, hvordan sygdommen eller funktionsnedsættelsen påvirker den studerendes evne til at studere, herunder en tidsangivelse for hvornår sygdommen eller funktionsnedsættelsen indtraf og en prognose for varigheden. Det vil ofte også være relevant med en beskrivelse af et eventuelt behandlingsforløb, herunder indhold og varighed.

- Udredninger af ordblinde: Udredning fra anerkendte institutioner med speciale i ordblindhed kan ligeledes indgå som dokumentation af en funktionsnedsættelse og omfanget af den.
- Udredninger af andre fysiske eller psykiske funktionsnedsættelser: Udredning fra anerkendte institutioner med speciale i en funktionsnedsættelse kan ligeledes efter omstændighederne indgå som dokumentation og omfang af en funktionsnedsættelse.

Forældelse af dokumentation

Ved varige funktionsnedsættelser vil dokumentationen aldrig blive forældet. Ved akutte og midlertidige funktionsnedsættelser vil dokumentationen i sagens natur være nyere. Det er ikke muligt at formulere vejledende retningslinjer vedr. forældelsesfrister for dokumentation.

Vedlagt styrelsens hyrdebrev og tjekliste af 7. maj 2020.

Læs mere om love og regler

Her kan du læse mere om lovgivning og regler, der vedrører studerende med funktionsnedsættelse.

